

NOVI GROBOVI

FRANCES INTIHAR

Po enotodenski hudi boleznini je premenila včeraj zjutraj v Glenville bolnišnici Frances Intihar, rojena Vidrič, stara 42 let, stanujoča na 1056 E. 69 St. Rojena je bila v Clevelandu in ko je bila stara eno leto so jo starši vzeli s seboj v staro domovino, odkoder je prišla nazaj ko je bila stara 24 let. Bila je članica društva Naprej št. 5 SNPJ. Tukaj zapuša soproga Louisa, doma iz Struklove vasi, fara St. Vid, dva pastorka Victorja in Heleno, sestro Mrs. Paulo Starc in več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj iz Železovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave.

PETER SCHWERKO

Premilil je Peter Schwerko, star 54 let, stanujoč na 1335 E. 81 St. Rojen je bil v Jugoslaviji, odkoder je prišel v Ameriko pred 37 leti. Bil je član društva Najsv. imena.

Tukaj zapuša soprogo Jennie, hčer Mrs. Wilmo Taylor in sinova Albert ter Richard. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 9. uri iz Golubovega pogrebnega zavoda, E. 47th St. in Superior Ave., v cerkev sv. Pavla in nato na pokopališče Calvary.

Domače vesti

Krožek št. 3 Prog. Slov.

Članice krožka št. 3 Prog. Slovenk so vabljenje, da se v polnem številu udeležijo redne seje v sredo zvečer ob osmih v Slov. društvenem domu na Recher Ave. Med drugimi važnimi zadevami se bo ukrepalo tudi glede bazarja, ki se vrši v nedeljo 10. julija.

Mlad. pev. zbor SDD

Nocoj ob osmih se vrši seja staršev Mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. Prosi se vse starše, da se gotovo udeležijo.

Za revno družino

Revna družina dobi brezplačno otroški voziček, posteljico, ograjco in druge stvari za otroka. Je še vse v dobrem stanju ter od zdravega otroka, ki je stvari odrasel. Pokličite Mrs. Mary Medvesek, 21141 Goller Ave., IV 3822, po 4. uri popoldne.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Weehaven, N. J.—Dne 4. junija je umrl rojak Henry P. Mertel, ki je izdeloval kovinske okraske za cerkve. V Ameriki je bil 48 let. Zapuša ženo.

Salem, O.—William Dolence, član SNPJ, je se 24. junija ponorečil pri delu pri Edison Electric Co. Zadel ga je električni tok. Zdravniki so izjavili, ako bi ne bil tako močne narave, bi ga bil tok ubil. Nahaja se v Mestni bolnišnici.

Worcester, N. Y.—Miss Vera Bozanic, hči Johna Bozanic, st., se je podala v San Antonio, Texas, kjer se je vključila v ženski kor letalske sile. Prej je delala za Trans World Airways na letališču La Guardia v New Yorku.

Truman pravi, da se bo boril za preklic Taft-Hartleyevega zakona

WASHINGTON, 30. junija—Predsednik Truman je danes na častniški konferenci izjavil, da bo nadaljeval z borbo za novi delavski zakon tako dolgo, dokler se bo preklic Taft-Hartleyevega zakona nahajal na platformi Demokratske stranke.

Truman pa ni natančno pojasnil, na kakšen način se namerava "boriti za novi delavski zakon."

Na vprašanje častnikarjev, če bo podprl Taftovo predlogo, ki jo je senat odobril, je izjavil, da bo svoje stališče pojasnil, ko mu bo predloga predložena za podpis.

Predsednik je na konferenci zanikal tudi nedavne obtožbe Bernarda Barucha, češ da vlada ni pripravila programa za mobilizacijo v slučaju, da bi prišlo do vojne. Rekel je, da je Baruch napačno obveščen, in da on nikoli ni zavrnil nobenega načrta za mobilizacijo, ker ga sploh od National Security Resources Board ni prejel.

Glede stavke na Honolulu je Truman rekel, da ni pooblaščen, da bi se v to stavko vmešal. Izrazil je up, da bo stavka kmalu končala.

Peščena nevihta zajela New York; sedem oseb mrtvih

NEW YORK, 4. julija—Najmanjši sedem oseb je danes zgubilo življenje, ko je silovita peščena nevihta zajela New York. Obrežni čuvaji so izjavili, da so prejeli najmanj 300 klicev na pomoč od oseb, ki so se v čolnih in jadrnicah nahajale na morju.

Nevihta je prišla nenadoma, ko se je kakšnih 4,000,000 Newyorčanov nahajalo na kopališčih, kjer je bilo največ žrtev. Nekega 9 let starega dečka je nevihta z vso silo treščila v morje, kjer se je utopil. Trupla nekega mládika in mladeniča so valovi vrgli na obalo, dočim usoda mnogih oseb, ki so se nahajale na morju, še ni znana. Na Manhattanu se je kviku dvignil tako gost peščeni oblak, da nebotičnikov sploh ni bilo videti.

601 oseb ubitih tekom praznikov

Kot poroča AP je tekom praznikov v zvezi s 4. julijem bilo v deželi čez 600 ubitih oseb. Veruje se, da bo to število celo višje kot pa je bilo rekordno število v letu 1941, ko je pri proslavi neodvisnosti bilo ubitih 628 oseb.

Kot vedno so največ žrtev zahtevale prometne nesreče. Kljub posebnim svarilom je v avtnih nesrečah bilo ubitih 262 oseb. Veliko število ljudi je stradalo tudi na kopanju. Vsled silne vročine se je na kopališčih kar trlo ljudi. Veruje se, da se je ob tej priliki utopilo najmanj 213 oseb.

Aurora, Minn.—Tukaj je umrl Frank Kastelic, ustanovni član društva št. 43 SNPJ. Star je bil 86 let, doma s Trnovca, Dolenjsko, v tej naselbini od 1903. Bil je tudi član HBZ. Tukaj zapuša ženo, v Los Angelesu, Cal., sina Franka, v St. Petersburgu, Fla., sina Williama, v Fergus Fallsu, Minn., pa hčer Anne Latvala, kakor tudi tri vnuke.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

Vdova ustanoviteljica kitajske republike pohvalila komuniste

SAN FRANCISCO, 3. julija—Madame Sun Jat Sen, vdova ustanoviteljica kitajske republike, je danes objavila izjavo, ki je polno hvale za kitajske komuniste in njihove zmage.

Kitajski komunistični radio je naznanil, da se je Mme. Sun udeležila v Šangaju proslave 28-letnice kitajske Komunistične stranke in je ob tej priliki njeno poslanico bila prečitana na shodu.

"To je velika doba v življenju kitajskega ljudstva; popolna zmaga ljudstva je že tu," je rekla najuglednejša Kitajka v svoji izjavi. "To je višek zmage, ki zajema vsako pristanišče in ljudska gibanja se porajajo v vseh deželah. Združimo naše sile z njihovimi, da ojačimo to pogumno borbo. Pozdravimo Komunistično stranko Kitajske!"

To je prva javna izjava Mme. Sun, s katero je odločno podprla komuniste. Njena sestra je Mme. Čiangkajšek, ki se nahaja skupaj s svojim soprogom na čelu seznamu vojnih zločincev. Izjavo je Mme. Sun zaključila s sledečimi besedami: "Mi smo razbili okove imperalizma in kolonijalnega sistema; izruvali smo feudalizem in naše ljudstvo putuje k novim in svetlejšim obzorjem."

WALLACE PRIPOROČA TRGOVINO Z VZHODOM

NEW YORK, 4. julija—Voditelj ameriških progresivcev Henry Wallace je danes izjavil, da bo v deželi nekaj milijonov več brezposelnih, če bo vlada sledila zunanji politiki kot je zapopadana v Atlantskem paktu.

V svojem pismu senatorjem je Wallace priporočil kot najbolj praktično rešitev vprašanja brezposelnosti, da se naveže trgovinske odnose z vzhodno Evropo.

"Če bi se dovolilo, da se našo trgovino z vzhodno Evropo zviša na isto raven trgovine z zapadno Evropo, če bi se našo trgovino s Kitajsko zvišalo na raven trgovine z ostalo Azijo, bi v teku šestih mesecev bilo v Ameriki dela za še milijon delavcev," je med ostalim izjavil Wallace.

BREZPOSELNOST SE ZVIŠALA V JUNIJU

WASHINGTON, 3. julija—Vladni statistični urad je včeraj naznanil, da se je v teku junija brezposelnost zvišala na 3,778,000 oseb. V to število niso vključeni delavci, ki delajo le del tedna.

Urad prepisuje zvišanje števila brezposelnih na šolsko mladino, ki po končani šoli išče delo.

RUSI SO PONOSNI NA SVOJE ČETVORKE

MOSKVA, 29. junija.—Časopis železničarjev "Gudok" je danes objavil vest, da je neka Vera Četyreva v Askabadu rodila četvorčre. Država bo za vzdrževanje četvorčkov trošila mesečno 6,000 rubljev.

BINGO! KATOLIŠKI DUHOVNIK ARETIRAN KOT "GAMBLER"

ROCKFORD, Ill., 1. julija—Policija je snoči aretirala kot "gamblerja" rimsko-katoliškega duhovnika Rev. Raymond Patricka Gordona.

Velečasni Gordon je župnik fare St. Bridgesa. Kljub opetovanim svarilom je v svoji cerkvi vsak četrtek prirejal igranje binga za denar. Policija se je končno odločila, da bo storila konec kršitvam mestnih postav. Prav ko so verniki bili najbolj zamaknjeni v igro, je 12 policajev vdrlo v cerkev. Nekdo je zavpil "bingo," zavlada je panika, toda policiji je vendar uspelo, da je poleg očeta Gordona ulovila še trojico kolovodjev. Eden od aretiranih je neki Andrew Pozzi, dočim imena ostalih dveh ni bilo razkrita.

Velečasni Gordon je na policiji takoj priznal krivdo. Bil je skupaj z ostalimi izpuščen na svobodo, ko je položil \$120 poroštva.

V cerkvi se je nahajalo kakšnih 50 igralcev binga, ko jih je policija presenetila. Toda poleg omenjene trojice, ki se bodo zagovarjali radi organiziranja protipostavnega igranja binga za denar, ni bil nihče aretiran. V kleti cerkve je policija našla nekaj opreme za "bingo," ki jo je takoj zaplenila.

Politijski šef Roy York je vodil racijo na igralce binga in sicer po ukazu župana Franka Larsona, ki je izjavil, da je očeta Gordona že večkrat opozoril, da bo moral poslati policijo v cerkev, če se s igranjem binga ne bo prenehala. Toda vsa svadila so našli na gluh ušes, naka se je policija morala odločiti za bolj drastične ukrepe.

Sam velečasni Gordon je na zaslišanju priznal, da se je v cerkvi vsak četrtek igralo bingo. Po njegovih izjavah je baže izkupček šel v nekakšen cerkveni "gradbeni sklad," toda ni bilo pojasnjeno, kaj se prav za prav namerava graditi s tem skladom.

JAPONSKI VOJNI UJETNIKI SO AKTIVNI

TOKIO, 4. julija—Danes so bivši japonski vojni ujetniki priredili nove komunistične demonstracije. V mestu Kyoto je prišlo do spopada med policijo in vojnimi ujetniki, ki so na državnem posestvu priredili masni shod.

Bivši japonski vojaki, ki so se kot komunisti vrnili iz Sovjetske zveze, očitno nameravajo z vso silo sodelovati v političnem življenju dežele. Z druge strani pa je v nedeljo ameriški vojaški guverner gen. MacArthur izrazil svojo željo, da se komunistom prepove delovanje. Toda mnogi za ta nasvet niso navdušeni, ker menijo, da bi japonski komunisti bili prisiljeni iti "v podzemlje" in bi tako postali še bolj priljubljeni.

Iz bolnišnice

Iz bolnišnice, kjer je srečno prestala operacijo, se je vrnila na svoj dom Mrs. Millie Marolt, 14222 Westropp Ave., kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Zahvaljuje se vsem za cvetlice, obiske in darila.

Tito je prekrizal račune Angliji in Rusiji, pravi jugoslovanski general

Znani komunist Dimitrov je umrl

LONDON, 3. julija—Včeraj je v Moskvi umrl znani komunistični voditelj Georgi Dimitrov.

Dimitrov, ki je bil star 68 let, je dlje časa imel sladkorno bolezen in se je nedavno podal iz Bolgarije na zdravljenje v Rusijo.

Sovjetski premijer Stalin, kateremu je bil Dimitrov osebni prijatelj, je skupaj z ostalimi svetjskimi voditelji celo noč čuval častno stražo ob odru pokojnega Dimitrova.

Moskovski radio je naznanil, da se je pogreba udeležila ogromna množica ljudstva. V Bolgariji pa je komunistična stranka naznanila Dimitrovo smrt s posebnim komunikacijem, v katerem je med ostalim rečeno, da je njegova smrt "težka in nenadomestljiva zguba za stranko, deželo in ljudsko republiko." Komunikacij je označil Dimitrova za enega od "najboljših borcev proti fašizmu in imperializmu."

Življenje Dimitrova je bilo zelo burno. Že od zgodnje mladosti se je udeležil revolucionarnega gibanja proti kapitalistični družbi in je kot komunist bil preganjan, zapiran, mučen, obsojen na smrt in je dolgo let živel v begunstvu. V teku 45-letnega komunističnega delovanja je postal najvplivnejši komunist izven Sovjetske zveze. S Stalinom sta 30 let bila zvesta prijatelja.

Pozornost sveta je Dimitrov obrnil nase, ko ga je leta 1933 Hitlerjeva nacistična klika obtožila, da je podtaknil ogenj v poslopju nemškega Reichstaga v Berlinu. Hitler je šele prišel na oblast, ko se je začela obravnavati proti Dimitrovu. Na tej obravnavi Dimitrov ni hotel sprejeti odgovornosti, pač pa se je branil sam in to tako sijajno, da je pred celim svetom dokazal ne samo brezmiselnost obtožbe proti njemu in ostalim komunistom, temveč tudi, da so požigalci bili sami nacisti. Nacistična sodnija ga je morala izpustiti, naka je Dimitrov opotoval v Moskvo in postal glavni tajnik komunistične Internacionalne.

Po drugi svetovni vojni se je Dimitrov vrnil iz Sovjetske zveze v Bolgarijo in postal leta 1945 bolgarski ministrski predsednik. V aprilu tekočega leta pa je vsled bolezni zapustil Bolgarijo in se podal na zdravljenje v Rusijo.

PIJAN MOŽ UBIL SVOJO ŽENO

SAN FRANCISCO, 2. julija—Neki Donald Panattoni je danes na policiji priznal, da je ubil svojo 19 let staro ženo, ker mu je rekla, da je pijan in da jo je sram iti z njim v mesto.

Panattoni je rekel, da so ga ženske besede tako razkačile, da jo je začel pretepati dokler jo ni ubil. Njeno truplo je odpeljal na neko osamljeno mesto in ga pokopal. Policiji je naznanil, da je žena "zginila," toda kratko zatem je na zaslišanju priznal umor.

BEOGRAD, 3. julija—Jugoslovanski polkovnik-general Ivan Gošnjak je včeraj uradno izjavil, da so države Kominforme prenehale pošiljati orožje in vojaško opremo Jugoslaviji.

Gošnjak, ki je poleg Tita glavni vojaški voditelj Jugoslavije, je posebno ostro napadel Sovjetsko zvezo, češ da si je nameravala z Anglijo razdeliti Balkan. Rekel je, da sta Anglija in Sovjetska zveza že leta 1944 izdelali načrt za kontrolo Balkana, da pa so ti računi bili prekrizani, ker je Tito bil premočan.

Kot pravi gen. Gošnjak, se je po tem načrtu predvidevalo, da bosta Anglija in Rusija skupno kontrolirali Jugoslavijo. V Bolgariji, Madžarski in Romuniji pa bi baže Rusija imela 75 odstotkov vpliva, Anglija pa 25 odstotkov. Kar se tiče Grčije, bi bila pod popolnim vplivom Anglije.

Napad na Sovjetsko zvezo s strani vojaškega voditelja smatrajo zapadni opazovalci za izredno važen dokaz, da se je spor med Titom in Kominformo razširil tudi na vojaško polje. Gošnjak je kar naravnost obtožil Sovjetsko zvezo, da je sprožila napade Kominforme na Tita zgolj zaradi svojih "sebičnih razlogov."

Orožje bodo izdelovali v Jugoslaviji

V zvezi z gornjimi obtožbami proti Rusiji, je Gošnjak poudaril, da je jugoslovanska armada zmogla braniti deželo pred vsakim napadalcem. Rekel je, da jugoslovanski letalci že imajo letala, ki so izdelana v Jugoslaviji in da bodo kmalu jugoslovanske tovarne začele izdelovati bojne ladje in težko vojaško opremo.

(Ameriški poročevalec A. H. Singleton pa pravi, da lahko vsak nevtralni opazovalec ugotovi, da so jugoslovanski vojaki oboroženi z vojaško opremo, ki je prišla iz Rusije, Češkoslovaške in delno iz Madžarske).

Gošnjakov govor je vstvaril vtis, da se Jugoslavija ne bo pridružila Sovjetski zvezi v slučaju vojne med zapadom in vzhodom. To pa je v nasprotju z nedavno izjavo samega Tita, ki je izjavil, da se zapadne sile nikakor ne morejo zanašati na Jugoslavijo pri "svojih vojnih načrtih proti Sovjetski zvezi."

Kitajski komunisti na strani Rusije, nimajo Tita

SANGAJ, 2. julija—Voditelj kitajskih komunistov Mao Tze-tung je danes odločno izjavil, da se komunistična Kitajska nahaja na strani Rusije, katero smatra za "voditeljico proti imperialističnega tabora." Mao je poudaril, da je eden od poglavitnih ciljev kitajskih komunistov, da skupaj z Rusijo in ostalimi komunističnimi deželami ustvarijo združeno fronto proti imperializmu.

Izjave kitajskega komunističnega voditelja so izredno važne, kajti zapadne sile so upale, da bo po vzgledu na Jugoslavijo prišlo do razdora med Sovjetsko zvezo in kitajskimi komunisti. Toda Mao je takšno možnost odločno zavrzel.

Kitajski komunistični voditelji so nedavno obsodili Tita in

voditelje jugoslovanske komunistične stranke.

Trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Anglijo

LONDON, 2. julija—Danes je bilo naznanjeno, da bo Jugoslavija kmalu podpisala pet-letno trgovinsko pogodbo z Anglijo.

Katoliška stranka pomaga svoji vladi

PRAGA, 29. junija.—Presidij katoliške Ljudske stranke je danes objavil resolucijo, s katero je posvaril svoje člane naj se čuvajo elementov, ki kršijo javni mir in red.

Ljudska stranka je s to resolucijo podprla češkoslovaško vlado v sporu z rimsko-katoliškimi cerkvenimi voditelji. Čeprav mnogi duhovniki podpirajo vlado, izgleda, da večina uboga praškega nadškofa Berana, ki vodi borbo proti vladnim reformam.

V zvezi s sporom je postala aktivna tudi novoustanovljena "Katoliška akcija," ki je za poravnavo spora z državo. Toda Vatikan je zagrozil z izobčenjem vsem cerkvenim voditeljem, ki bi sodelovali s to "razkolniško" organizacijo.

Katoliška akcija tiska svoj lastni časopis "Katoliške novice", ki odločno zahteva od cerkvene hijerarhije, da nadaljuje pogajanja z vlado.

Glasilo mladinskih organizacij "Mlada fronta" pa je danes ponovno obtožilo Vatikan, da je ukazal praškemu nadškofu Beranu, naj prekine pogajanja z vlado. Soglasno z Mlado Fronto so Beran in njegovi škofi v "slepi poslušnosti organizirali proti-državne aktivnosti in demonstracije."

Burke bo ponovno kandidat za župana

Župan Thomas Burke je v soboto zvečer naznanil, da bo ponovno kandidiral za clevelandskega župana. Obenem je tudi priporočil izvolitev sedanjega mestnega sveta, v katerem se nahaja 14 republikancev in 19 članov njegove lastne stranke.

Burke je zelo pohvalil delo mestnega sveta. Med ostalim je izjavil:

"Sodelovanje med mestnim svetom in upravo je bilo tako dobro, da bi želel, da to delo nadaljujemo."

Na jesenskih volitvah se bo Burkeu zoperstavil republikanski kandidat za župana Franklin A. Polk, ki je član šolskega odbora. Kandidaturo je naznanil kot neodvisni kandidat tudi Bromley House.

Z Burkeovim naznanilom so bili razpršeni vsi dvomi glede njegovih bodočih namenov. Nekateri so prerokovali, da Burke ne bo več kandidiral, pač pa se vrnil advokaturi, dočim so krožile tudi govorice, da bo župan kandidiral za vezni senat proti Taftu.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

KRIZA PRI MEDNARODNEM OTROŠKEM ZASILNEM SKLADU

Upravitelji Mednarodnega otroškega zasilnega sklada Združenih Narodov so pred kratkim objavili, da primanjkuje zastopstvu za pomoč nekaterim otroškim žrtvam vojne in "miru" kakih \$28 milijonov za nadaljevanje z delom vsaj do 31. decembra 1949. Radi tega so nujno pozvali vlade in ljudstva Združenih Narodov, da pomagajo hitro s prispevki k skladu.

Mednarodni otroški zasilni sklad se je ustanovilo 1. 1947 na podlagi soglasnega glasovanja na glavnem zboru Združenih Narodov. Ta čas se je upalo doseči 20 milijonov otrok v Evropi z dnevnim, zdravje pospešujočim dodatkom k njihovim obedom. Seveda se je pa priznalo, da tvori 20 milijonov le del števila v resnici potrebnih otrok v Evropi (in da se ni vključilo brezštevilnih otrok v potrebi v Aziji), a zdelo se je, da je mogoče to število v resnici doseči. To bi stalo nekako \$200 milijonov letno. Mesto 20 milijonov je pa dosegel sklad le nekakih štiri in pol milijona otrok v Evropi in Bližnjem Vzhodu; mesto \$200 milijonov, s katerimi naj bi se dobavilo in odpemilo pripomočke prvo leto, je prejel sklad le \$118,700,000 v dveh letih—čemu je kriva počasnost vdeleženih vlad prispevati kot se je pričakovalo.

Od \$118,700,000, katere je prejel sklad od vseh virov, odkar je pričel pred dvema leti poslovati, je ena četrtina preostanek gotovine United Nations Relief administracije (UNRRA). Nato je 1. 1948 povišal kongres prejšnje privolitve za skladovo delo na \$100 milijonov, katere naj bi se prispevalo v razmerju \$2.57 za vsak dolar v gotovini, blagu ali delu za vporabo do 30. junija 1949, katere bi prispevali drugi narodi. Od tega zneska je privolil kongres \$54,700,000, kar odgovarja prispevkom drugih narodov, nekako \$21,000,000. (Zgodaj v maju je senator Robert A. Taft vložil predlogo, naj se podaljša dobo do 30. junija 1950, v katerem času bi se moglo porabiti nepotrošeno gotovino privolila Združenih Držav). Zasebne organizacije in posamezniki v Združenih Državah so prispevali nekaj čez \$1,100,000. Deset milijonov so darovali ljudje 45-tih držav in 30-tih ne-samostojnih pokrajin na poziv United Nations Appeal for Children.

Ako bi prispevale vlade drugih držav k skladu kot se je pričakovalo, bi se moglo vseh \$100 milijonov, katere je kongres privolil, porabiti v pomoč trpečim otrokom sveta.

Namen je bil napolniti prepad med vladnimi prispevki in otroškimi potrebami. Zato se je prejšnje leto ustanovilo United Nations Appeal for Children s svetovno-širnim delokrogom. Potom tega poziva se je upalo znatno povišati za sebnе prispevke.

V tej deželi je vodilo delovanje Združenih Narodov in 25 prostovoljnih organizacij za pomoč. Prostovoljne organizacije in gotova zastopstva Združenih Narodov naj bi si razdelila delo nabave sklada. A to skupno podvzetje—American Overseas Aid—United Nations Appeal for Children—se je izjalovilo.

Letos bo upravljalo Poziv izravno "United Nations International Children's Emergency Fund" in to zastopstvo edino bo deležno denarnih sredstev, ki se jih bo nabralo v imenu United Nations. A navzlic nadaljnje nujnosti, se je delovalo tekoma maja samo na petih straneh—novo delovanje v Švici in nadaljevanje preteklega leta na Danskem, v Siamu in Urugvaju. Nekatere druge države, vključno Združene Države, so namignile, da letos ne bodo odobrile delovanja za nabavo skladov. Vendar je pa naš državni oddelek uradno odobril "Committee of the U. N. Children's Fund." Ta odbor bo poročal o potrebah sklada in kako naj se mu pošlje prispevke.

Dokladno svojemu načrtu za prehrano otrok bo skrbel sklad, skupno z drugimi zastopstvi, za zdravniške potrebe in pomoč za omejitve tuberkuloze, malarije in drugih bolezni med otroci v Evropi. Nudi pa zdravniško pomoč—akoravno le v mali meri—tudi otrokom v Južnovzhodni Aziji in na Daljnem Istoku. Vsi ti načrti so sedaj ogroženi. Upravitelji sklada izjavljajo, da je splošno znižanje zanimanja za njihovo človečansko delo povzročilo moralno kot tudi denarno krizo pri Mednarodnem otroškem zasilnem skladu Združenih Narodov.

—Common Council

JANKO N. ROGELJ:

HIŠA MOJEGA OČETA

Ljubljana se v svojem središču ni dosti spremenila. Le obroč Ljubljane se širi in širi z novimi stanovanjskimi hišami, posebno okoli livarne in tovarne Litostroja. S prijateljem Božidarom Jakcem sva šla peš v pisarno "Putnik," ki je podjetje za promet potnikov in turistov na Tyrševi cesti, da mi potrdijo rezervacijo na vlaku za povratek v Ameriko. Prijazno so mi postregli in zagotovili, da bo vse v redu. Od tam sva šla na glavno pošto, v urad za brzojavke, kjer sem odpisal telegram v Ameriko, da sem srečno prispejal v Ljubljano. Nato pa v njegovo stanovanje Pred škofijo, kjer so me čakali moji domači.

Jakac mi je v hitrici pokazal njegovo bogato zbirko slik, slik in portretov iz osvobodilne borbe. O tem enkrat pozneje napišem posebno poglavje.

Nato smo se z domačimi odpeljali v vinarno "Slovenija Vino," v Frankopanski ulici, ki je danes izvozno podjetje vina in alkoholnih izdelkov. Tam smo si preskrbeli nekaj steklenic vina, da smo imeli v hiši kaj pijače za obiskovalce.

Vozimo iz Ljubljane, proti Šiški, od tam po lepi tlakovani cesti na Gorenjsko.

Lep sončen dan v pričetni pomladi. V daljavi se prikazuje Smarna gora, še dalje za njo Karavanke z vrhovi: Grintavec, Kočna, Kravace, Zaplota, Storžič in Zaloška gora. Sami stari znanci, ki niso spremenili kraja in ne oblike. Kamniške planine so pokrite s snegom, toda ne preveč. Storžič s svojimi sosedji, pa nima snega, kar je nekaj nenavadnega v mesecu aprilu. V Sloveniji je bila mila zima, skoro brez snega, zato ga manjka tudi na vrhovih dolgovoznih Karavank.

Zrak je kar oster, svež in hladilen, saj jaz čutim tako, ki nisem vajen gorskega zraka, ki prihaja s planin. Polja so obdelana, trava že zeleni, gozdovi ob cesti šumijo in pojo pesem pomladnega vstajanja. Srečavamo vozove, naložene z lesom, s poljskim orodjem, ljudi na kolesih, ki gredo po svojih opravkih. Pešcev ni dosti. Toda v vseh teh ljudeh je drugačno tempo, časovna mera in hitrost, če jih primerjam z leti 1913, 1925 ali 1938. Tu je nekaj novega, kakor v gozdu, kjer poleg trohelega debela raste nova rastlina, polna svežosti, sončnega življenja in močne rasti, ki prerašča ovenelo in staro gozdno življenje.

To je bil moj prvi in močni vtis, kateri mi je odpiral poglede v podrobnosti tega novega življenja, ki se izživlja v moji rojstni zemlji. Čudno so te misli, toda silijo na dan ter iščejo odgovorov in pojasnjevanju minule preteklosti.

Sestra Micka sedi tesno ob meni, pogleduje me in zelo je malobesedna. Čutim pa, da se nagiba proti meni, skoro naslanja se ob mene, tesneje in tesneje. Sva pač brat in sestra, ki se nisva videla enajst dolgih let, toda dosti mislila eden o drugem, ko je divjala druga svetovna vojna. Kri ni voda! Rada se imava; vsa ta leta sem vedno mislil o nji, kaj neki revica trpi s svojimi desetimi otroci v hiši mojega očeta. (Enajsti otrok, najstarejši sin, je postal žrtev bratomornega klanja).

Peljem se preko srškega polja, za nami je Smarna gora, pred nami se veča Šmarjetna gora in Sv. Jošt pri Kranju. Oba sta spremenila svoje vrhove. Nekdanja Čofova hiša ali kočna na vrhu Šmarjetne gore je med vojno pogorela, da ni več služila Nemcem kot izvidniška točka za vojaške operacije. Tako so pogoreli tudi stolpi pri Sv. Joštu, kar se vidno opaža, ko se bližamo vasi Šmartno pri Kranju. Na desni strani se je pokazal

Kranj s tremi cerkvami, ki ni več tisti stari, črni Kranj, kot je bil pred 36 leti. Obroč Kranja se širi na vse strani; vse bližnje vasi so že v tem obroču. Tu se razvija industrija, Kranj ima danes 13 večjih in manjših tovarnen.

Pripeljemo na Gaštenjski klane, ki je izgubil svoje staro lice, ves je preurejen, znižan in skrajšan, kot je bil pred leti. Cesta več ne pelje preko železniškega tira, ampak je preko železnice napravljen most. Most čez Savo, katerega je poglala v zrak umikajoča se in zapeljana jugoslovanska kraljeva vojska, nadomešča nov, modern in širok betonski most, katerega je postavila sedanja povojna jugoslovanska vlada. Tudi Jelenov klane se mi je zdel krajši kot nekoč, ali bolj položen, kot je bil takrat, ko so po njem vozili samo s težkimi konji visoko naložene vozove.

Gimnazija v Kranju še stoji, a v sebi hrani dolgoletno zgodovino vseh onih, ki so pohajali v gimnazijske razrede. Marsikatera misel mi je šinila preko spomina, posebno pa tista, ki me je pripeljala v Ameriko. V tej gimnaziji so že nad 36 let, in več, vzgajali ljudi, ki so v zadnji vojni stali na strani Italijanov in Nemcev, zaščitniki Mussolinija in Hitlerja, katera dva sta uničila ameriška in ruska armada.

Naprej vozimo, na desni strani je staro kranjsko pokopališče, kjer počiva kralj slovenske pesmi, France Prešeren, in pesnik Simon Jenko. Most čez Koro ni več železen, ampak betoniran. Na bregu onostran mosta stoji mala vojaška trnjavica ali bunker, katerega so postavili Nemci, da so varovali most pred zrušenjem. Preko mosta se prične vas Primsko, moja rojstna vas, ki je danes predmestje Kranja. Zvonik sredi vasi je še tak, kakor je bil pred leti, toda tam za vasjo, za ozarjami, pa stoji radijska postaja, katero so zgradili še Nemci med vojno. Danes služi ta radijska postaja kot oddajna točka ljubljanskega radia.

Tam pod klancem naše vasi, v grabnu, pa stoji hiša mojega očeta. To je prostorna kmečka hiša s kovačnico in kmetijskimi poslopji ter z zidanim hlevom, kjer je sedem glav živine.

To je pa res konec mojega potovanja. Doma pred hišo sem, kar iz avtomobila ne morem stopiti. Na prvi pogled se mi zdi vse novo; domače oblike, katere sem gledal pred enajstimi leti, več natančno ne razločim.

"Kdo je kdo?" mislim, "podobno so si vsi, samo zrasli so in spremenili so se."

Sestra Micka pa mi pravi: "Vstani no, Janko, gremo v hišo."

Res izstopim, a okoli mene napravijo krog nečaki in nečakinje, ki mi prožijo roko, pozdravljajo in govorijo. Jaz jim odzdravljam in gledam in študiram, toda z imenom še ne upam nobenega nagovoriti, da bi ga ne poklical z napačnim imenom. Franceljna poznam, ki se je vozil z nami, Mimica in Stefka, to bo že nekako šlo, ker Stefka je že poročena in ima dva otroka. Gotovo jo bo eden držal za krivno, a drugi bo v njenem naročju. Nečak Pavle je velik in tih, vrnil se je iz ruskega ujetništva, po vojni je odslužil partizansko vojsko. Težko pa je razločiti štiri nečakinje, to so Tončka, Tina, Anica in Lojzka. Tončka je tiha in modra, Tinka majhna in pridna, Anica je vesela in zgodovna, Lojzka pa zaprta v se in človek ne ve, kaj bi jo vprašal. Seveda Lojzke pa je kot domači muce, gospodari v kovačnici in spi za pečjo. Najmlajši nečak pa je Joža, ki hodi v ljudsko šolo na Primskemovem pa se vedno malo drži, da bi prehitro ne postal

učenkjak. Za nameček mi predstavijo še sinčka Janka, ki je najmlajši sin nečakinje Stefke, ter njegovega drugega sina—Matka, in njegovega očeta Vinka. In vsi stanujejo v hiši mojega očeta.

To je družina prelestne slovenske zemlje, korenika poganjajočih slovenskih sokov, kri naše slovenske krvi, bodočnost nove in prekaljene, zdrave in prelepe Slovenije.

Skozi vežo stopim v hišo. Saj veste, kaj je pri nas doma: Hiša... V kotu stoji peč s svojim zapečkom. Okoli peči je klop, ob peči postelja, prav tako kot je bilo pred davnimi leti. V glavnem hišnem kotu stoji miza, menda iz belega javora, čista in pomita, da se človek ne upa nasloniti s komolcem. Okoli mize klopi in stoli. V drugem kotu omara za oblačila, med dvema oknom pa druga nižja omara. Na širokih oknih pa naše slovenske rože; oh, to so rože, ki razdišijo vse svoje vonje in duhove v pravo slovensko hišo. Na mali omari pa slike onih, ki jih ni doma, v hiši mojega očeta, pa jih je vzljubila vsa hiša. Pred temi slikami otroci v naročju poslušajo starejše nečakinje in nečake, kakor jim je pripovedovala sestra Micka o stricu iz Amerike. Danes že dva vnuka poslušata hišno pripovedovanje, ki je kakor prva zapoved, ki mora biti vsakemu članu hiše sveta in plemenita.

Kot truden popotnik sedem na stol, da umirim mnogobrojne misli, spravim prenapete živce v ravnovesje, osredotočim moj pogled na posamezne obraze ter prisluhnem govoricu enega, ki je stopil v hišo po mojem prihodu. Bil je stric Lojze, upokoje-ni poštni uradnik iz Kranja, star že precej čez sedemdeset let. Pa pravi:

"Trikrat gre rado; in tako si prišel že trikrat pogledat hišo tvojega očeta."

Zasvetilo se mu je nekaj v obeh očesih, tako dobrohotno in gostoljubno, tako od srca in duše je prihajalo, dokler se ni vse, kar je v njem lepega in bogatega, domačega in plemenitega, sorodnega in našega, da vse to se je pojavilo v njegovem dragocenem nasmehu kot izraz čiste in pristne slovenske domačnosti, ki prevladuje v našem ožjem sorodstvu. Razumel sem njegove biserne občutke do mene, da me on šteje med srečne, ker se lahko vračam iz tujine v pomladno Slovenijo, polno razgledov in novega življenja. Misli sem tudi jaz, kako hudo bi mi bilo, da mi je odstranjena ta možnost za časa mojega življenja v tujini.

Biti človek brez domovine, imeti v sebi misel, da ne sme več v rojstni kraj, to je obupno in strašno, to je najhujša kazen za vse one, ki čutijo in mislijo... če res kaj mislijo.

Ob mojem prihodu so doma napravili kar domači hišni praznik. Za ta praznik so se pripravljali kar par mesecev. Hiša je tako lepo in snažno prebeljena, lesen tlak v hiši je očičen in pomit, okna so dobila lučkana zagrinjala in kljuka v hišnih vratih ni cvilila in klicala olje na pomoč.

Sestra Micka je položila na mizo črnega kruha in dišečega sadjevca, pa pobarala me je, če sem kaj lačen. Tako lepo je rekla v našem gorenjskem narečju, da se mi je kar fletno zdelo. Za grizljajem tečnega kruha sem spil kozareček sadjevca, in po ameriški navadi malo vode (kar se jim je tako čudno zdelo, da človek vodo pije na žgane)—sem res postal lačen, zakar so mi nečakinje postregle z mesom in kavo.

Moja dva kovčega sta mirovala pred menoj. Še na misel mi ni prišlo, da jih je treba odpreti. Opazil sem to še le tedaj, ko sem videl, kako se upirajo v kovčega oči vseh navzočih.

Veliki kovčeg je prišel domov,

ne da bi bil odprt na poti. Tam so bili tudi vsi spominki iz Amerike. Pomislite, kako svečani trenutki so bili takrat, ko sem jaz ob domačem hišnem prazniku odpiral kovčeg ter pričel deliti spominke sestri Micki, možu, nečakom, nečakinjam, stricu, njegovi ženi Angeli in hčerki Hildi, sestrični Miheli in stricu Boštjanu in njegovi ženi. Vsi ti občutki in to gledanje veselih in radostnih obrazov je daleč več vredno kot ves tisti denar, s katerim so bili kupljeni ti spominki.

Sestra Micka je bila hišna kraljica, ko je pomagala deliti spominke iz Amerike. Kako je bila srečna in ponosna, razpoložena in radostna! Doživljala je spet košček sreče, katero ji je naklonila skopa usoda, ki jo je peljala že skozi dve vojni z beženo mislijo in težkim srcem. Sicer je ona mislila dobro in pošteno, toda okoliščine so bile močnejše in neusmiljene, da se niso stvari zgodile po njeni čisti ubranosti in volji. Toda danes je sončno in toplo v njenem razpoloženju, danes je praznik, katerega je sama naznanila in napravila. To je zanj praznik vseh praznikov, ta ni v priliki, ta praznik je v njenem srcu.

Ko sem pred enajstimi leti pisal spomine na moje potovanje, sem v črtici "V moji rojstni hiši" zapisal tudi to:

"V moji rojstni hiši prekipava življenje fantov in deklet, tako lepo, tako polno. Da bi le ne bilo teh težkih križev, ki segajo v nebo, ki črtajo v nebesni obok čudne linije, pišejo in prerokujejo čudna nebesna znamenja za prihajajočo bodočnost..."

"In moja rojstna hiša bo pričala teh mračnih dogodkov..."

"Senca teh križev postaja večja in večja."

Kakor sem zapisal, tako se je tudi zgodilo. Hiša mojega očeta je bila priča težkih in mračnih dogodkov, zračna vojna je šla preko nje, končno še ameriški bombniki, ki so nosili bombe v Avstrijo.

Toda hiša je ostala tam, kamor jo je postavil moj oče leta 1888. V hiši živi njegov rod, njegova hči in njen mož, deset njegovih otrok, mož poročenega dekleta in dva vnuka, in dva fanta, ki sta na stanovanju—in hrani, tako, da sestra Micka vsak dan kuha za 17 oseb. Ko sem jaz prišel domov, kuhala je za 18 ljudi.

Po razgovoru s sorodniki in domačimi, sva stopila z nečakom Franceljom preko sadnega vrta na prosto. V daljavi, na zapadu, je ponosno kraljevsko bel sneženi Triglav v Julijskih Alpah. Na desni strani sta čepela Stol in Begunjica, na severu proti vzhodu je zaplankan gorenjski svet s potegnjenimi Karavankami. Vsa narava je bila prav tisti čas v nekem začetnem dihu prvih pomladanskih dni. Zareče sonce je bilo sicer

toplo, le da ni sever preko Karavank ohlajal to prvo spomladansko toploto. Zemlja je bila suha, v zgodnji pomladanski suši, voda Kokra ni imela tistega živega teka, ki ga ji daje tajajoči sneg v Karavankah. Zato ni bilo dosti šumenja okoli naše hiše, ki ne stoji prav daleč od vode Kokre.

Pa sem v tem prostem razgledu pogledal nazaj na mojo rojstno hišo, pokrito z rdečo streho, do katere skoro sega ob koncu hiše vinska trta, pa mi je pogled kar obstal na obzidnem hodniku, v katerega se vpira popoldansko sonce. Tam je sedela sestra Micka ter pestovala svojega vnuka Matka tako verno in z zanosom kot je njo pestovala pred petdesetimi leti ali več njena stara mati Jera, mati najinega očeta. Pa se mi je v živni domišljiji pojavila slika na hodniku, kar pet rodov: Stara mati Jera, moja mati Marjana, sestra Micka, nečakinja Stefka in mladi Matko. Vse to je živelo in živi v hiši mojega očeta, katera mi je tako draga in priljubljena, če prav tako daleč, pa vendar tako blizu srca, da sem jo že trikrat obiskal, in že štirikrat šel iz nje v Ameriko. In še jo grem pogledat v bližnji bodočnosti; to pa zato, ker jo grem lahko; ker mi pota ne zapira Amerika in ne Jugoslavija. Naša slovenska zemlja je lepa in bogata po svojih naravnih lepota, tako je hiša mojega očeta, ki ima v sebi vse vrline in čednosti poštenega slovenskega srca, usedline, ki gredo od roda do roda.

—(Ponatis iz "Nove Dobe")

Urednikova pošta

Zahvala

Spodaj podpisani se najlepše zahvaljujem za obiske za časa mojega bivanja v bolnišnici. Ob enem se tudi zahvaljujem Mr. in Mrs. Andrew Krvinu in Mr. Joe Pishkur-jem za cvetlice, ki ste jih poslali v bolnišnico za časa moje bolezni.

Posebno se moram zahvaliti Mr. in Mrs. Joško Cvelbar iz Sharon, Pa., ker mi je za časa obiska tolažil izid—ker on se jako razume na to igro. (Kaj ne, Joško?)

Dne 1. julija sem bil odpuščen iz bolnišnice in sedaj se nahajam na svojem domu v Avon Parku, Girard, O., pod zdravniško oskrbo.

Še enkrat najlepša hvala vsem skupaj.

Anton Nagode

Ali ste naročnik "Enakopravnosti"? Če ste, ali so Vaši prijatelji in znanci? "Enakopravnost" je potrebna vsaki družini zaradi važnih vesti in vedno aktualnih člankov! Širite "Enakopravnost!"

NEODVISNI KANDIDAT ZA ŽUPANA

William Bromley House, neodvisni kandidat za župana za mesto Cleveland, sporoča, da je imenoval Clifford H. Bernarda, ki ima svoj odvetniški urad s firmo Leanza, Bernard & Houdous na 850 Euclid Ave., za svojega kampanjskega načelnika.

Mr. Bernard je bil aktiven v kampanji za izvolitev Hugh S. Jenkinsa, bivšega državnega pravdnika države Ohio, ter je imel vodstvo clevelandskega urada pomožnega državnega pravdnika tekem štiri-letne dobe uradovanja republikanskega pravdnika.

RAZSTAVA DOMAČIH IZDELKOV V LJUBLJANI

Okrog dvajset ljubljanskih mestnih podjetij je priredilo na Karlovski cesti interno razstavo svojih izdelkov. Razstava ima velik pomen, ker dokazuje, da se mogoče z lastnimi silami kljub skromnim sredstvom doseči mnogo več, kakor so kdaj koli poprej dosegla lokalna podjetja; novatorji odkrivajo nove vire surovin skoraj dan za dnem, da se vedno bolj osamosvajamo tudi glede materiala, ne le z novimi vrstami izdelkov. Če so poprej pošle surovine ali polizdelki, ki smo jih uvažali, so podjetja omejila ali popolnoma ustavila obratovanje. Tudi ljubljanska razstava lokalne proizvodnje — kakor vse dosedanje — je dokaz, da so v ljudskih množicah skrite neslutene ustvarjalne sile, ki so se začele po osvoboditvi uveljavljati povsod, zlasti še v proizvodnji.

Sorazmerno majhna razstava priča, da smemo zelo mnogo pričakovati od razstave republiške lokalne industrije in obrti, ko bo od 25. junija do 3. julija v Ljubljani. Lokalna proizvodnja se ni razvila le v Ljubljani, temveč pe vsej Sloveniji. Na delu je nešteto novatorjev,

racionalizatorjev in udarnikov. Na te ljudi, ki delajo pogosto dolge mesece skrito ter rešujejo težavna vprašanja proizvodnega procesa, kakršnih niso poprej navadno reševali niti strokovnjaki z najvišjo kvalifikacijo, je treba gledati s spoštovanjem in jim izreči priznanje.

Na razstavi vidimo prav za prav le uspehe dela najboljših delavcev in skromnih strokovnjakov, ki smo jim doslej pogosto dolgovali priznanje. Večino razstavljenih izdelkov je bilo mogoče začeti izdelovati po zaslugi novatorjev, racionalizatorjev in drugih poštenih, nadarjenih delovnih ljudi. To ni razstava, ki bi bila reklama za podjetja; to je izraz ustvarjalnosti naših delovnih ljudi in spodbuda za nadaljnje ustvarjalno prizadevanje. V državah z razvito industrijo ni nič posebnega, če razstavlja kemične, kovinske in druge izdelke, kakršne vidimo na razstavi ljubljanske lokalne proizvodnje. Pri nas pa so razstavljeni izdelki — sadovi boja za gospodarsko osamosvojitev; uspeh naporov, da odkrijemo tehnološke procese; iznajdemo

ne le takšne stroje in naprave, kakršne izdelujejo v tujini, temveč tudi boljše; da znižamo polno lastno ceno; prihranimo čim več deviz; razvijemo tudi najmanj razvite industrijske stroje; povečamo čim bolj proizvodno predmetov za široko potrošnjo; uporabljamo čim več industrijskih odpadkov kar najbolj koristno; preidemo na serijsko izdelavo tudi v lokalni proizvodnji, kjer koli je to mogoče, pri tem pa si prizadevamo čim bolj povečati kakovost izdelkov.

Zato je mogoče pravilno oceniti razstavljenе izdelke in razstavo le, če se zavedamo, da pri nas pomeni pospeševanje lokalne proizvodnje eno važnih področij boja za socializem. Vsaka nova vrsta izdelkov lokalne proizvodnje je pomembna, čeprav gre le za polirno pasto ali čisto čevlje ("Ilirija"), za pisemske ovitke ("Kuverta"), za mehanske otroške igrače in vozčke ("Tribuna") ali za prva nalivna peresa domačega izdelka ("Strojipis"). Marsikdo bo zvedel šele na razstavi, da v Ljubljani izdelujejo skoraj vse kovinske izdelke za široko po-

trošnjo v obratih podjetja "Unitas". Podjetje ima železolitarno, livarno za pisane kovine in druge oddelke, tako da izdeluje vse vrste armatur (instalacijski material za vodovodne in plinovodne napeljave), okovje za vrata in okna, odlitke za strojne dele, peči itd. Razstavljen je tudi stranišna školjka, izdelana iz odpadkov aluminija. Podjetje je izboljšalo konstrukcijo. Poprej smo uvažali porcelanske školjke, ki so bile zelo drage. Zdaj izdelujemo kovinske in betonske školjke ("Cementnina").

Kovinska stroka je v Ljubljani dobro razvita, o čemer priča tudi razstava "Ključavnica". Podjetje med drugim obnavlja pile — daje torej obratom kovinske stroke dragoceno vrsto orodja. Nadalje izdeluje dimniška vrata, ki jih spričlo zelo živahne stavne dejavnosti zelo mnogo potrebujemo; razstavilo je zločljivo posteljo iz plinovodnih cevi. Izdeluje varjeno posodo, bojlerje, štedilnike, grelnike za vodo in vse ključavničarske stavne elemente. Zdaj izdelujejo za podjetje "Unitas" dve peči za vlijanje kovin.

Redke izdelke izdeluje mestno strojno podjetje: umetne mlinске kamne, luščilne stroje za čiščenje žita, jeklenke za živo srebro in razstavilo je prvi mlin te vrste — za mokro mletje soje in drugih snovi. Izdeluje tudi druge mlinске in žagarske naprave in jih popravlja.

Nekatera podjetja, ki razstavlja, niso le skromni obrati ter zaslužijo ime tovarna, n. pr. "Tribuna". Ta tovarna izdeluje vse izdelke iz domačih surovin in delno tudi iz odpadkov. Izdeluje pa otroške vozčke najboljše kakovosti že serijsko, obnavlja kolesa, tricikle, emajlira in kroma razne izdelke, izdeluje celo vrsto otroških igrač itd. Lani se je proizvodnja v primeri z letom 1947 povečala za 122 odst. Začeli so izdelovati mehanske otroške igrače. Letos so proizvodnjo še povečali za 25 odst. (v primeri z letom 1947 za 177 odst.). Tovarni sta tudi podjetje "Angora" (pletene) in "Pletenina" (trikotazno perilo). Proizvodnja se lepo razvija zlasti pri "Pletenini"; proizvodnja bombažnega perila se je letos povečala za 42 odst., svilenega pa za 25 odst.

Pomembno industrijsko podjetje živilske stroke je "Vinočet", ki je pred osvoboditvijo izdelovalo samo kis, zdaj pa tudi več vrst sočivnih in zelenjavnih konserv.

Podjetja živilske stroke ("Žika", Sumi) bi mogla povedati mnogo več, kakor so s samimi razstavljenimi izdelki. Tovarna hranil "Žika" je začela uvažati nove izdelke, n. pr. Fosfatno moko za otroke, ovsene kosmiče, sintetični nadomestek citrone itd. Med podjetja živilske stroke spada tudi trgovsko podjetje "Mleko", ki pa zdaj ni več zgolj "trgovsko". Naprave za izdelovanje mlečnega prahu zaslužijo največjo pozornost na razstavi. Izdelali so jih naši delavci, ki doslej pač niso imeli izkušenj, saj so to prve naprave domačega izdelka pri nas. Delo so opravili kot svojo prvomajsko obveznost. Prihranili so na devizah pol milijona dinarjev, zdaj že izdelujejo tudi die-

tične preparate za dojenčke, tako da nam ni treba uvažati tudi te drage hrane. Razen tega zgoščujejo (kondenzirajo) mleko. Tako bo mogoče pripraviti zaloge kondenziranega mleka za zimске mesece, ko ni tako velikega dovoza kakor poleti. Delo "Mleka" je torej zelo pomembno za preskrbo Ljubljane. Njegov obrat pomeni začetek naše industrije konserviranja mleka. Razstava odkriva še marsikatero novost. V živilski stroki je treba omeniti še nove izdelke mestne klavnice, ki izdeluje med drugim jedilni loj, margarino, kostno in parklevo olje. Proizvodnja naglo narašča.

Marsikaj bi mogla prikazati tudi gradbena stroka, kar sprevidimo že iz redkih razstavnih predmetov. Posebno pozornost zaslužijo prostonsne montažne betonske stopnice ("Cementnina"), sistema Bohine. Uvedba teh stopnic pomeni lep napredek v gradbeni stroki. Prednosti novih stopnic so velike: stopnice so mnogo lažje; montaža je mogoča, ko je končano že vse zidarsko delo v stopnišču; postavitve je za 75 odst. hitrejša; stopnišni zidovi so tanjši. Podjetje "Beton" pa razstavlja betonske okenske okvire in prikazuje nov način betoniranja kanalov, ki ima prednost, ker se z njim zelo zmanjša prostornina izkopa in betona. Betonski okenski okviri pa imajo še prihodnost. Z njimi bomo prihranili mnogo lesa in izdelava bo hitrejša.

Obiskovalec se bo na razstavi ustavljal še ob izdelkih podjetja "Elektra" — električni štedilniki, peči, izolacijski materiali iz šamota itd. Nadalje bo zvedel, da v Ljubljani deluje tudi "rafinerija dragih kovin", ki topi zlato in srebro. Na razstavi so nedvomno vsi izdelki vredni zanimanja kot sadovi prizadevanj, da čimbolj razvijemo proizvodnjo in dvignemo življenjski standard delovnega ljudstva. Razstava je močna spodbuda za nadaljnje in še uspešnejše delo za razvoj lokalne proizvodnje.

Društveni koledar

JULIJ

- 9. julija, sobota — Moonlight piknik krožka št. 1 Prog Slovenk na SNPJ farmi
- 10. julija, nedelja — Piknik društva Strugglers šte. 614 SNPJ na SNPJ farmi
- 16. julija, sobota — Piknik društva Utopians št. 604 SNPJ na SNPJ farmi
- 17. julija, nedelja — Piknik Atletičnega kluba SNPJ na SNPJ farmi
- 17. julija, nedelja — Piknik društva "Brooklyn" št. 135 SNPJ na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
- 23. julija, sobota — Piknik Gerchman in Sortz godb na SNPJ farmi
- 24. julija, nedelja — Piknik društva "Nanos" št. 264 SNPJ na prostorih doma Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
- 24. julija, nedelja — Piknik društva "Concordians" šte. 185 SNPJ na SNPJ farmi
- 30. julija, sobota — Piknik druž. št. 48 SANSa na SNPJ farmi
- 31. julija, nedelja — Piknik društva Svoboda št. 748 SNPJ na SNPJ farmi

AVGUSTA

- 7. avgusta, nedelja — Piknik društva Utopians šte. 604 SNPJ na SNPJ farmi
- 7. avgusta, nedelja — Piknik družnice št. 106 SANSa na prostorih SDD, Recher Ave.
- 7. avgusta, nedelja — Piknik pevskega zbora "Triglav" na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
- 13. avgusta, sobota — Piknik društva "Loyalites" št. 590 SNPJ na SNPJ farmi
- 14. avgusta, nedelja — Piknik Clev. federacije SNPJ na farmi SNPJ
- 20. avgusta, sobota — Piknik društva Utopians šte. 604 SNPJ na SNPJ farmi
- 21. avgusta, nedelja — Piknik društva "V boj" št. 53 SNPJ na SNPJ farmi
- 28. avgusta, nedelja — Piknik pevskega zbora Slovan na SNPJ farmi
- 28. avgusta, nedelja — Piknik pevskega zbora "Slovan" na SNPJ farmi

SEPTEMBRA

- 4. septembra, nedelja — Piknik društva Betsy Ross št. 186 ABZ na SNPJ farmi
- 11. septembra, nedelja — Piknik skupnih podružnic SANSa na SNPJ farmi
- 18. septembra, nedelja — Piknik ženskega odseka farne SNPJ
- 24. in 25. septembra — Tridesetletnica obstoja Slovenskega doma na Holmes Ave.
- OKTOBRA
- 23. oktobra, nedelja — Koncert pevskega zbora "Zvon" ob 35-letnici obstanka, v Slov. nar. domu na E. 80 St

- 29. oktobra, sobota — Halloween party društva Comrades št. 566 SNPJ na SNPJ farmi
- NOVEMBRA
- 20. novembra, nedelja — Predstava dram. zbora "Naša zvečda" v Slov. društvenem domu na Recher Ave.

BUY BONDS TODAY!

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.

vogal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.

Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv.

Tel.: EN 5013

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENDicott 0718

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St.

HE 2730

PLANT MORE OPPORTUNITY IN YOUR FUTURE!

How will your finances stand ten years from now? Will you have the cash for home improvements, farm expansion, education for the kiddies? Will you be able to fulfill your dreams of long vacation trips, of rest and retirement?

You won't if you squander today's profits on overpriced purchases. You will if you salt away every cent possible in safe,

sure United States Savings Bonds, the crop that never fails.

With your money safely invested in Savings Bonds, you'll be growing every \$3 you invest into \$4 — in only ten years. And come what may — bad weather, bad times or bad luck — you'll have a sizeable nest egg to safeguard your future! Buy 'em at your bank or post office.

INVEST IN U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council

Leo Strukul:

STRAH NA LJUBLJANSKEM PURFEL MAGACINU

in pomaranče iz Floride

(Nadaljevanje)

"Polde sem, tako me kličejo!"

In vi?"

"Frank Mak."

"Najprej nisem mogel ne jaz"

ne Polde govoriti. Oba sva zajo-

kala, ko otroka in se držala v

objemu. Ostali so strmeli, ker

niso vedeli, kaj se dogaja.

"Vsak pa si lahko predstavlja

čute dveh neločljivih prijateljev, ki sta se slučajno našla, ravno isti dan in skoro isto uro po dolgih, dolgih 40 letih. Oni večer je bil najen, v družbi mojih in njegovih prijateljev.

"Vendar nesi v Florido spomin od tvojega prijatelja, ki ti bo zapel solo v slovenskih besedah pesem, katero sem prepri-

čan, da ti jo še ni nobeden pel do sedaj; ker ta pesem ti bo vzbudila daleč nazaj spomine in dogodke, ki jih znava le midva. Ta pesem je: 'Marseljeza'."

Frank Mak je dober baritonist še danes in vse je gledalo, ko je vzdignil svoj glas. Do polovice mu je šlo izbrano, naprej se je pa opazilo, da ga duši, ko so mu izpod očal zdrknili dve debeli solzi po licu. Poskusil je v drugič, da dovrši, ampak tudi tu je obstal od ginjenosti in zajejal. Objel je prijatelja. "Oprosti! Ti si edini, ki razumeš, zakaj

ne morem. Spomin je preglobok in srce premehko."

Vsi navzoči so imeli rosne oči radi nenavadnega prizora dveh nekdanjih avstrijskih vojakov. Tudi gospodinja Rozi je dvignila svoj predpasnik in si obrišala oči. Med tem pa je njen mož ves ginjen teklen po Bufalo, katera z ženo pijeta samo ob gotovem in razpoloženem času.

Pozneje je nagačivi Albin pripovedoval, da je gospodinja s predpasnikom zagrabila tudi krila, tako da so se videla njena bela kolena. Pa to naj ostane tajno.

Želeč srečno pot, smo se poslovlili in ko blisk zdrčali iz Lapovega dvorišča proti Madisonu. Tu je Albin zavil kolo na Mahovo farmo po slovo in Mahov Tone je prinesel par galonov za popotnico, katero je Albin skrbno zapokal zadaj v kovčeg.

Drugi dan je bilo vse pripravljeno na Kondričevem dvorišču za odhod. Iz restavracije se prikaže njegova žena Margareth s kamero v roki in lepo počesanimi lasmi. Obležena v belo svilenato bluzo in črno krilo je zgleдалa ko kaka gorska vila ter nekako zapovedajoče rekla:

"Mušketirji, postavite se pred avto," in kmalu nato klikne kamero.

"To ne bo dobra slika, ker se je Frank tako kisló držal," je rekla in podala kamero zadaj stoječi svoji 16-letni hčerki Magie, zali in rdeči, ko jabolko. Sama pa se postavi poleg svojega moža. Kamera je zopet kliknila v roki lepe hčerke. Nato porogljivo reče:

"Če vas več nazaj ne bo, bomo imeli vsaj vaše slike."

"Kaj slike. Jaz ves čas računam, koliko je šlo v to karo 'ham and eggs' in kolikokrat je bilo

treba k mizam teči," ji odgovori mož.

Začeli so slovo jemati in se poljubljati. Pritekel je tudi devetletni sinček Franci k atu po slovo. Moral mu je objubiti, da mu prinese mladega krokodila. Tudi Polde je bil deležen nedolžnega poljuba od Magie v slovo, predno je avto zdrčal iz dvorišča.

(Dalje prihodnjič)

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

MIHAIL SOLOHOV

TIHI DON

ČETRТА KNJIGA

(Nadaljevanje)

— To zato, ker je vam niti tolikole ni več ostalo!

— Glede vas, gospod polkovnik, če naj sodim po vašem običajanju z menoj, dvomim, da bi sploh kdaj imeli kaj časti!

— Vidim, da bi radi pospešili konec?

— Ali mogoče mislite, da je v moj prid, da bi ga zavlačeval? Nič me ne strašite, ne uspe vam!

Andrejanov je s trepetajočimi rokami odprl tobačnico, prižgal, dvakrat željno potegnil in se vnovič obrnil k ujetniku:

— Torej ne marate odgovorjati na vprašanja?

— O sebi sem govoril.

— Pojdite k vragu! Vaša piškava oseba me kot le kaj malo zanima. Izvolite odgovoriti še na nekaj vprašanj: katere edinice so prišle k vam s postaje Sebrjakovo?

— Povedal sem vam, da ne vem.

— Veste.

— Prav, naredim vam veselje: da, vem, ali odgovoril ne bom.

— Dal vas bom pretepsti z nabijalniki, potlej boste pa spregovorili!

— Težko! — Ujetnik se je z levico dotaknil brk in se pristočno zasmejal.

— Ali je kamišinski polk sodeloval v tej bitki?

— Ne.

— Vaš levi bok je krila ko-

njeniška enota; katere enota je to?

— Nikarte no! Še enkrat vam poudarjam, da ne bom odgovarjal na taka vprašanja.

— Na izbiri imaš: ali, pes, pri priči odpri čeljust ali pa boš čez deset minut postavljen k steni! No?!

Tedaj pa je ujetnik z nepričakovano visokim, mladeniško pojočim glasom dejal:

— Do vrha vas že imam, cepci stari! Buteč! Če bi vas jaz dobil v roke, bi vas drugače zasliseval! ...

Andrejanov je prebledel in pograbil za tok samokresa. Tedaj je Grigorij naglo vstal in svareče dvignil roko.

— Oha! No, zdaj je zadostil! Pomenila sta se in konec. Obadva sta vroče krvi, kakor vidim ... Nu, nista se sporazumela in se ni treba, ali je treba še kaj besed? Prav ravna, da ne izda svojih, Hudiča, to nekaj velja! Saj sploh nisem pričakoval!

— Ne, dovolite! ... — se je ihtil Andrejanov in zaman poskušal odpeti tok.

— Ne dovolim! — je veselo, oživljeno rekel Grigorij, stopil tikoma k mizi in s seboj zakril ujetnika. — Kaj pa je takega ubiti ujetnika. Kaj vam da vest nameriti vanj, v takega? Brez orožja je, zajet v ujetništvo, na, še obleke mu niste pustili, vi pa se repenčite ...

— Dol z njim! Žalil me je ta nepridiprav! — Andrejanov je siloma odrinil Grigorija in pograbil samokres.

Ujetnik se je urno obrnil z obrazom proti oknu in kakor od mraza stresnil z ramami. Grigorij je z nasmehom opazoval Andrejanova in ta je, ko je začutil v roki raskavi ročaj samokresa, nekako štorasto zamahnil z njim, potem pa povsili cev in se obrnil vstran.

— Ne maram si mazati rok ... — je dejal zahripljeno, se oddahnil in si obližnil presehle ustnice.

Grigorij ni mogel zadržati smeha; izpod brčice se mu je zasvetila polna podkvice zob, ko je dejal:

— Saj bi se tudi ne mogli! Kar pogledajte, samokres imate ves v neredu. Še ponoči, ko sem se zjutraj prebudil, sem ga vzel z mize in pogledal ... Niti enega naboja ni v njem in najbrž vsaj dva meseca že ni bil očičen! Slabo pazite na svoje orožje!

Andrejanov je povesil oči, zakusil s palcem bobenček na samokresu in se zasmejal:

— Hudič! Pa res ...

Stotnik Sulin je molče in pogrljivo opazoval vse, kar se je godilo, potem je preganil zapisnik zasliševanja in prijetno pogrkovaje rekel:

— Že dostikrat sem vam pravil, Semjon Polikarpovič, da grdo ravname z orožjem. Tale primer je dober dokaz za to.

Andrejanov se je namrščil in kriknil:

— Hej, je kdo tam izmed nižjih? Sem!

Iz prednje sobe sta prišla dva sla in načelnik straže.

— Odvedite ga! — Andrejanov je s kretljivo glavo pokazal na ujetnika.

Ta se je obrnil z obrazom proti Grigoriju, se mu molče priklonil in odšel k vratom. Grigorij se je zazdelo, kakor da so ujetniku pod rdečkastimi muštacami v komaj opaznem hvalnem nasmešku zadržale ustnice ...

Ko so potihnil koraki, je Andrejanov s trudnim gibom snel naočnike, jih skrbno obrisal s končkom irhovine in žolčljivo rekel:

— Sijajno ste branili to golažen, to je stvar vašega prepričanja; ali da ste vpričo njega govorili o mojem samokresu, me spravili v neroden položaj, slišite, kaj pa je to?

— Ne posebna škoda, — je pomirljivo odvrnil Grigorij.

— Ne, vse je zaman. Pa veste, da bi ga bil lahko ubil. Puntarski tip! Pred vašim prihodom sem se pol ure bodel z njim. Koliko ti je ta čas kvasil, medel, se izmikal, dajal hote lažne podatke — groza! Ko pa sem ga zalotil, je na vsem lepem in kakor bi odrezal odklonil odgovor.

Vidite, častniška čast mu ne dovoli, da bi izdajal nasprotniku vojaške skrivnosti. Takrat pa ni mislil na častniško čast, pesjan, ko se je vdinjal boljše vikom ...

Menim, da je treba njega in še dva iz poveljniškega zbora brez hrupa ustreliti. Glede dosege podatkov, ki nas zanimajo, so vsi brez haska: zakrknjeni in nepoboljšljivi poniglavci, zato rej ni razloga, da bi jim prizanašali. Kaj mislite vi?

— Kako ste zvedeli, da je poveljnik stotnije? — je namesto odgovora vprašal Grigorij.

— Izdal ga je eden njegovih rdečearmejevcev.

— Menim, da je treba ustreliti tega rdečearmejca, poveljnika pa izpustiti! — Grigorij se je pričakujoče ozrl po Andrejanovu.

Ta je skomizgnil z rameni in se nasmejal tako, kakor se nasmeje, kadar se sobesednik ponesrečeno šali.

— Ne, resno, kako menite?

— I, kako neki, tako, kakor sem vam rekel.

— Toda, dovolite, iz kakšnih razlogov?

— Iz kakšnih? Iz teh vendar,

da je treba ohraniti v ruski vojski disciplino in red. Snoči, ko sva se spravljala spat, ste mi, gospod polkovnik, sila nazorno pripovedovali, kakšen red je treba uvesti v vojski potem, ko bomo potolkli boljševike, da bomo spravili iz mladine rdeče okuženje. Jaz sem se v celoti strinjal z vami, se spominjate?

— Grigorij si je gladil brke, opazoval spreminjajoči se izraz polkovnikovega obraza in prehtano govoril: — Kaj pa zdaj predlagate? S tem uvajate pohujšanje! To pomeni, naj vojak izdajajo svoje poveljnike? Zakaj jih le tako učite? Kaj pa, če se nakrene, da bova midva kdaj v takim položaju? Ne, oprostite, jaz se uprem! Jaz sem proti!

— Kakor hočete, — je hladno rekel Andrejanov in se pazno ozrl po Grigoriju. Slišal je bil, da je uporniški poveljnik divizijski sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

potrebe streljali! — je odgovoril Grigorij in zardel.

— Prav, prosim, pošljimo jih v zaledje, — je pritrdil Andrejanov. — Veste, kaj je zdaj še treba: nekaj ujetnikov — mobilizirani kmetje iz saratovske gubernije — je izjavilo, da se žele bojevati v naših vrstah. Naš tretji pehotni polk ne šteje niti tri sto bajonetov. Ali se vam zdi mogoče, da bi mu po skrbni odbiri pridružili del radovoljcev izmed ujetnikov? Glede tega imamo iz armadnega poveljstva določena navodila.

— Niti enega mušika ne prevzamem. Vrzeli naj mi izpopolnjujejo s kozaki, — je kategorično izjavil Grigorij.

Andrejanov ga je poskusil prepričati:

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

— Oni naj delajo, kakor hočejo, jaz pa ne maram sprejeti mušikov. Nič nikar se več ne

— Poslušajte, ne bomo se prekalali. Razumem vašo željo, da bi imeli v diviziji enoten kozaki sestav, toda potreba nas silila, da niti ujetnikov ne zavračamo. Celu v dobrovoljski armadi so nekateri polki izpopolnjeni z ujetniki.

pregovarjaja o tem, — je odsekal Grigorij.

Kmalu potem je odšel, da bi zaukazal glede odprave ujetnikov. Po kosilu pa je Andrejanov vznemirjeno rekel:

— Očividno se ne bomo pobirali z vami ...

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov nasme, je z rokami vzel s kroznika kos

— Jaz tudi tako mislim, — je ravnodušno odvrnil Grigorij. Ne da bi opazil Sulinov